lichting door een deskundigenonderzoek nodig zijn, eer een oordeel ten gunste van de Commissie mogelijk lijkt. De beslissing in het arrest over de kosten moet ingevolge mijn primaire conclusie wegens niet-ontvankelijkheid van de beroepen ten nadele van verzoeksters luiden.

# Beschikking van het Hof van 25 juni 1965[1]

In de gevoegde zaken:

106-63

DE COMMANDITAIRE VENNOOTSCHAP C. TÖPFER,

gevestigd te Hamburg,
vertegenwoordigd door haar enige procuratiehouder A. Schultz,

en

107-63

DE VENNOOTSCHAP MET BEPERKTE AANSPRAKELIJKHEID GETREIDE-IMPORT GESELLSCHAFT,

gevestigd te Duisburg,
vertegenwoordigd door haar bestuurders, W. Specht en W. Breder,

verzoeksters,

bijgestaan door Mr. W. Hempel, advocaat te Hamburg,

en

Mr. K. Redeker, advocaat te Bonn (laatstgenoemde alleen voor de zaak 107-63),
ten deze domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Mr. G. Reuter, advocaat en procureur, 7, avenue de l'Arsenal, aldaar,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

verweerster,

1 — Procestaal: Duits

vertegenwoordigd door Dr. C. Ehlermann, Lid van de juridische dienst van de Europese Uitvoerende Organen,
ten deze domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van H. Manzanares, Secretaris van genoemde dienst, 2, place de Metz, aldaar,

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt :

A. M. Donner, President,
Ch. L. Hammes (Rapporteur) en A. Trabucchi, Kamerpresidenten,
L. Delvaux, R. Rossi, R. Lecourt, W. Strauß, Rechters,
Advocaat-Generaal : K. Roemer,
Griffier : A. Van Houtte,

de volgende

## BESCHIKKING

Overwegende dat verweerster in haar op 21 februari 1964 gedeponeerde memorie het Hof heeft verzocht uitspraak te doen over de ontvankelijkheid van de beroepen 106-63 en 107-63 zonder daarbij op de zaak ten principale in te gaan en die beroepen als zijnde niet-ontvankelijk te verwerpen met veroordeling van verzoeksters in de proceskosten;

dat verzoeksters bij antwoord van 13 april 1964 het Hof hebben verzocht het incidentele verzoek van verweerster tot verkrijging van een uitspraak over de ontvankelijkheid der beroepen te verwerpen, subsidiair de opgeworpen exceptie met de hoofdzaak te voegen;

dat de mondelinge behandeling van deze exceptie plaats vond op 28 mei 1964;

dat de Adovcaat-Generaal in zijn op 11 juni 1964 genomen conclusie het Hof heeft voorgesteld op het verzoek van verweerster eerst recht te doen nadat de behandeling van de hoofdzaak zal zijn afgesloten;

Overwegende dat er in deze stand van het geding aanleiding bestaat dit voorstel te volgen, daar de vragen, de ontvankelijkheid der beroepen rakende, naar 's Hofs oordeel verknocht zijn met die welke zich bij de behandeling van de zaak ten principale voordoen;

Gelet op de artikelen 69 en 91 van het reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie;

Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;

HET HOF VAN JUSTITIE,

1. Voegt de door verweerster opgeworpen exceptie met de zaak ten principale;
2. Houdt de beslissing ten aanzien van de kosten aan.

Luxemburg, 25 juni 1964.

De Griffier,
A. Van Houtte,

De President,
A.M. Donner

# Conclusies van de Advocaat - Generaal Karl Roemer van 16 juni 1964[1]

*Mijnheer de President, mijne heren Rechters,*

Verzoeksters zijn vennootschappen naar Duits recht die graan en veevoeder kopen en verkopen in binnen- en buitenland. Met het oog op de invoer van maïs uit Frankrijk in januari 1964 krachtens termijncontracten hebben verzoeksters op 1 oktober 1963 bij de „Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel" te Frankfurt/Main (de Duitse bestuursdienst in de zin van de wet van 26 juli 1962 ter uitvoering van verordening no. 19 — Bundesgesetzblatt Deel I, blz. 455) op regelmatige wijze verzoeken ingediend tot afgifte van invoervergunningen. Deze verzoeken moesten worden behandeld met toepassing van de heffing gelijk aan nul, zoals dit tarief op 30 september 1963 voor 1 oktober 1963 door de „Einfuhr- und Vorratsstelle" berekend werd op grond van de door de Commissie in haar beschikking van 27 september 1963 vastgestelde franco-grens prijs voor het tijdvak van 1 oktober tot en met 6 oktober 1963. Toen verzoeksters hun aanvraag indienden was — naar onbetwist vaststaat — een desbetreffende bekendmaking ten behoeve van belanghebbenden aangebracht in de kantoren van de „Einfuhr- und Vorratsstelle".

Nadat de aanvragen waren ontvangen, dus in de namiddag van 1 oktober, werd de bekendmaking vóór sluitingstijd van de „Einfuhr- und Vorratsstelle" verwijderd en vervangen door de volgende mededeling :

1 — Vertaald uit het Duits.